

Er gebeurt van alles in het kasteel van Arendelle. Iedereen bereidt zich voor op het feest.

‘Verrassing!’ roept Olaf terwijl hij tevoorschijn springt achter een stapel cadeautjes.

‘Nog niet, Olaf,’ legt Anna de kleine sneeuwpop uit. ‘Het verrassingsfeest begint pas nadat de midwinterbel geluid heeft,’ herinnert Elsa hem.

Anna en Elsa zijn net zo opgewonden als Olaf. Het is hun eerste kerst samen sinds ze kleine meisjes waren. 'Dat er nog vele mogen komen,' zegt Elsa lachend tegen haar zus.

Ze haasten zich naar de binnenplaats om alle dorpsbewoners welkom te heten. Kristoff en Sven zijn er ook om naar het luiden van de midwinterbel te kijken.

Om precies twaalf uur luiden Elsa, Anna en Olaf samen de bel. Dan roept Elsa: 'Laat het feest beginnen.'

Iedereen juicht... en draait zich dan om en gaat weg.
‘Wacht! Wacht!’ roept Anna en loopt de mensen
achterna. ‘Willen jullie niet samen met ons in het
kasteel het feest vieren?’

‘Dank u, majesteit,’ zegt meneer Olsen. ‘Maar we
moeten naar huis om sokken te breien voor onze
kleinkinderen, dat is onze traditie.’

Iedereen heeft zo zijn eigen tradities. Niemand
kan blijven voor het feest.

Kristoff probeert Elsa en Anna op te vrolijken door zijn eigen feesttraditie te laten zien. Hij speelt een lied en onthult dan een standbeeld van Flemmy de Trol.

‘Nu mag je Flemmy’s voorhoofd likken en een wens doen,’ zegt Kristoff.

‘Uhm... nee dankje,’ antwoorden de zusjes.

Olaf vraagt Elsa en Anna: ‘Vertel me eens, wat is jullie familietraditie?’

Maar omdat de zusjes zo lang niet samen waren, hebben ze er geen.

‘Het spijt me, Anna,’ zegt Elsa verdrietig. ‘Het is mijn schuld dat we geen traditie hebben.’

